

GENT NOVA

Periòdic Catalanista ↔ Portaveu del Centre Catalanista "Gent Nova,"
Sortirà cada dissapte

ANY XIV

BADALONA 3 AGOST 1912

NÚM. 558

Redacció y Administració: Lluç, 51, 53 y 55 y Sant Francesc, 58 y 60. - Badalona

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Badalona, al mes 50 cèntims. Fora, trimestre 1'50 pessetes. Número solt 10 cèntims
Tots los treballs se publican baix la exclussiva responsabilitat de sos autors.—No's tornen els originals.

Vergonya eterna á aquells que, despreciant son idioma, alaben el dels altres. - DANTE

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y el dever de cooperarhi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevulga que sia llur pensar y sentir en materies religioses, polítiques y socials.

(DECLARACIÓ DE LA VII ASSEMBLEA DE LA UNIÓN CATALANISTA)

LA BANDERA CATALANA A CASA LA CIUTAT

Un incident o discussió, que tingué lloc en el Consistori en la sessió d'aquesta setmana, donà lloc a que'n Casas anunciés una proposició pera que per acort del Consistori la bandera catalana oneji en totes les solemnitats en les Cases Consistorials junt ab la que actualment s'hi posa, la de l'Estat Espanyol. A l'anunci de la proposició Casas va contestarhi el regidor radical en Costa que éll votaria la proposició si es presentés, y en Nadal de la majoria oferí firmarla. L'oferiment decidíu den Costa resulta important, encara que manifestacions anteriors el fassin semblar condicional.

Feia temps que hauriem volgut que aquesta proposició no sols s'hagués anunciat sinó que l'haguessim vista votada y complimentat l'acort, però els regidors d'ideals autonomistes no devien haver trovat el moment oportú quan no ho feien. De que'l nostre desitj era veure la bandera de Catalunya honorada, com de dret li pertany, onejant en les Cases Consistorials, ho saben els nostres amics polítics y altres que avui no ho son, que han passat per la Corporació municipal; y de que al seu entendre devia esser l'oportunitat—encara que pera aquesta proposició sempre ho es d'oportú—lo que s'esperaba, es de creure que aixís es, quan en Casas ha promés presentar la proposició en un moment que's discutia en el Consistori una qüestió de banderes suscitada per en Costa.

Ens plau molt les manifestacions que varen

ferse en pró de la colocació de la bandera catalana en la Casa Consistorial; elles venen a resoldre, ab l'aprovació de tots, un problema que al fixarse en precedents semblava que sols era dels catalans catalanistes. Els radicals badalonins en aquest cas, com ja ho varen fer en la seva adhesió al projecte de Mancomunitat, han correspost al general sentir de nostre poble.

Pera conseguir l'hermosa unanimitat que avui s'anuncia, potser si que val l'haverse esperat, car ara sera tot el poble el que ho farà, y pera Badalona es molt honrós que tots els seus fills aixequin ben alta la gloriosa bandera barrada.

S'acosta un día de joia pera Badalona y pera la Patria catalana. Ajudemhi tots a que sigui senyalat aquet jorn, en que la nostra volguda ciutat pagarà per la voluntat de tots els seus fills, un olvit de les coses de Catalunya y de la més alta representació de la nostra Patria; la que simbolisa les seves glories y tradicions, el seu treball, el progrés y la llibertat de ella y dels seus fills: la bandera catalana.

GENT NOVA felicita al regidor que va iniciar la proposició; a tots els demás regidors y al Alcalde per les seves patriótiques manifestacions, encoratjantlos a que ben prompte compleixin el deure d'honor, que formalment varen prometre cumplir en la sessió prop passada, ab Catalunya y ab Badalona.

COMENTARI

El comentarista vol avui honorar aquestes planes saturades de catalanitat, ab el nom d'un castellà il·lustre, tant amic de Catalunya com enemic de l'Espanya tradicional y flamenca; l'Eugeni Noel.

No han faltat pas en tot temps a Espanya homes superiors que enlairantse per sobre de la vulgaritat corrent han flagellat els vicis del país somniant ab una Espanya nova. Sens allunyarnos massa, recordem sols els noms de l'Angel Ganivet y den Costa com a exemple d'altes mentalitats que han sapigut veure clar el trist passat y'l migrat present de la llur patria sens deixar-se encegar pen falsos somnis d'imaginaries grandeses. Pero aquests homes eminents separats dels seus conciutadans per la seva mentalitat incompresa, han sigut verdaders solitaris, anacoretes del pensament sols compresos per una minoria escullida. Pero en Noel pertanyent a la mateixa dinastia intel·lectual, no es un solitari, sino un lluitador y un apòstol que en la conferencia en el miting, en el periòdic y en el llibre defensa les seves idees del tot contraries a les idees corrents. Concensut de que la causa capital y'l símptoma revelador de la degeneració d'Espanya son els toros y'l flamenquisme, entre aquestes dues institucions nacionals dirigeix tot l'esforç de la seva paraula vibrant, tota la virulència de la seva ploma d'escriptor y periodista.

En Noel per estudiar d'aprop la fortitut y les qualitats guerreres de la rassa, va anarsen de soldat a Melilla, y, home observador, vegé prompte la veritat desconsoladora; prompte vegé que aquell heroisme legendari no era mes que una llegenda nascuda a l'ombra del Cid, que calla definitivament enterrar y que ben garbellat tot no quedava mes que la xulaperia, el flamenquisme, l'esperit crudel y sanguinari que's cria al redós dels circois taurins y forma la principal educació del poble. Es en Noel el mes formidable enemic dels toros; ell ha estudiat la dita festa nacional en tots els seus aspectes, econòmic, social y educatiu; ell ha ridiculitzat al torero treientli el seu fals aspecte de valor per portarlo als ulls del poble en el seu verdader caràcter de ridícula marioneta, de gestos afeminats que sols saben imitar les coupletistes, arriuant a la conclusió de que en les plasses de toros l'únic valent es el toro.

Pero la feina d'apòstol ha tingut en tot temps grans inconvenients. L'Eugeni Noel, jove y animós que no tem portar la seva propaganda a la mateixa Córdoba, capital de la tauromàquia espanyola, s'ha vist befat y insultat per toreros y espectadors en la plassa de València. La plebs envidiosa de la plassa de toros, aquesta plebs que prodiga per igual obscenitats y insults al representant de la autoritat, a toreros y picadors, s'ha girat contra ell aquesta vegada, contra de l'atreït que ab el llapis a la mà y la mirada investigadora anava a estudiar el mal y a pendre d'atos per les seves futures campanyes.

Y el comentarista que ha tingut el goig de escoltar

la seva paraula vibrant, de llegir la seva prosa valenta s'honra avui portant en aquestes planes el seu nom de castellà revolucionari, y en acció de desagravi vol allargarli una mà catalana.

JEPUS

NOTES LOCALS

EL PROJECTE DE PROTECCIÓ OBRERA

Junt ab el projecte d'Emprèstit, la minoria federal n'ha presentat un de protecció obrera. Consisteix aquest en dotar a les institucions socials d'un edifici apropiat, en la creació d'una Oficina d'informació del treball y un Consultori gratuït y en l'organització per part de l'Ajuntament d'un sistema de pensions per a'ls obrers que quedessin inútils per a'l treball, per accident, malaltia o vellesa, comptant ab la base de les entitats d'auxili mutu establertes y domiciliades en el referit lloc.

El projecte ha de tenir les simpaties de tots els ciutadans, que estimin l'equitat y la justícia, ja que tendeix a que no quedin abandonats a la seva miserosa sort els treballadors que, per accident, malaltia o vellesa, no puguin treballar.

Té fel referit projecte una altra cosa digna d'aplaudiment per a'ls seus autors, y es que resulta segons nostres notícies, una novetat en aquest país, car no recordem que en cap municipi s'hagi projectat una obra semblant.

Empré el projecte de Protecció obrera, conegudes les opinions y prejudicis de molts ciutadans, a nostre entendre no será una obra de tan immediata realització, com el del Emprèstit, y al dirho, no es perquè el creiem una utopia, sinó per esser el darrer la seva realització exclusiva del Ajuntament y el primer, que avui lleugerament comentem, obra que l'Ajuntament ha de portarhi l'iniciativa, y per ferlo realitat necessita la cooperació de totes les societats de protecció y auxili mutu que existeixin, les que haurien de procurar acceptar el projecte d'unió o federació d'elles ab l'Ajuntament, cas de realitzar-se, per a' l'hermosa obra esdevingués forta y gran. Nosaltres que som autonomistes y que estimem molt les iniciatives privades, no per això ens declarem, quant se tracta de qüestions que afecten una mateixa entitat com es el Municipi, en absolut partidari d'elles, perquè entenem que es de més utilitat una institució que rebí la forsa de tot el poble, que no unes reduïdes societats poc nombroses, que ab molta fé però ab migrats recursos realisen separadament una mateixa obra.

En lo que fins ara hem comentat no es necessita mes que la compenetració del poble ab el seu Ajuntament y aquesta se pot trovar fent una intensa campanya en pro del projecte y com que aquest proposa una obra de justícia, potser se lograria. Lo que no será tan fàcil es trovar sense oposició els recursos per a'l sosteniment dels fins que's proposen en el projecte, car es sapiguda

EL CAS INSOLIT DEL «PICAROL»

resistència que quasi sempre posen a tot impost els afectats per ell; l'arbitri sobre inspecció de motors, que's proposa en el projecte, va esser objecte no fa molts anys d'una forta oposició, logrant els recurrents contra ell que'l Governador l'anulés, malgrat haver sigut informat favorablement per la Comissió provincial. Aquest procedent no vol dir que s'hagi de renunciar a la realització del projecte y si nosaltres l'esmentem no es a altre objecte que senyalar els probables destorbs que poden presentar-se a l'humanitaria obra, encara que de tot cor no voldriem que's presentessin com aixís ho confien els firmants del projecte.

Respecte l'articulat hi tenim de fer unes sencilles observacions que no'l varien substancialment y aquestes son: el que no som partidaris de que's cedeixin a la finalitat del projecte altres recursos que'ls creats espresament; aixís no trovem encertat que s'hi destinin altres penyores que les imposades per la Junta de Reformes Socials, que a nostre entendre estarien il·lògicament aplicades si es dediquessin a la caixa de protecció obrera; y tampoc considerem encertat, al que s'indiqui que la Junta que regeixi l'institució de protecció obrera que's proposa, pugui estar formada en sa majoria, per individus del Ajuntament, pera evitar el perill de que aixís un partit polític que tingués la majoria consistorial se'n apoderés. Es d'absoluta necessitat prevenir que la politica pugui malmenar una obra social.

Y acabarem nostres comentaris recomanant a tots els badalonins que's fixin y qu'estudiïn els projectes presentats sense apassionament, y que segons l'opinió que d'ells en formin ab llealtat y noblesa els apoyin o combatin, que aixís compliran son deure de ciutadans; car son inútils pera un poble els indiferents per sistema, y ciutadans indignes els reventadors, també per sistema, dels grans projectes, els considerin ells més o menys acertsats y bons.

DEIXADESA

La majoria del Ajuntament segueix passant el temps sense fer les reformes més indispensables, especialment aquelles que venen iniciades per anteriors situacions municipals.

La demostració ho tenim ab lo del Alberg nocturn, que per les incoherents y indesxifrables frases que pronuncià el president de Comissió de Governació en Domènech Renom, sembla que va llarg; encara que'n Pujol el rectificà en un sentit demostratiu de que la Comissió referida pot ferho si s'ho pren en bona voluntat. Ves quina manera de dirli an en Domènech que treballi!

¡Pobre senyor Domènech Renom! Ab ell tothom s'hi atreveix, l'Alcalde el renya y la seva oratoria té la virtut de fer viurer a tots els que l'escolten, els seus companys de majoria inclusiv.

Nosaltres trovem que aixó es molt irrespetuós, perque ningú del Consistori sab lluir el càrrec com ell. ¡Llàstima que hagi d'enraonar!

Al escriure les presents ratlles, encara no'ns hem pogut sustreure de l'estupefacció en que va deixarnos D. Bernat Binué, Gerent de l'Empresa de la Sala d'espectacles «Picarol», ab la seva incal·líble gesta de dissabte prop-passat. No recordem ni tant sols haver sentit relatar un fet semblant, car signé tant extraordinari que rebassa els límits de lo concebible, doncs per molt que ens esforcem ni hipotèticament trovem una causa que puga justificar la conducta del mencionat senyor.

Pera l'agressió que el Sr. Binué va cometre en la persona del nostre company en la premsa en Tomás García, redactor de *Juventut Rebelde*, no trovem paraules pera censurarla y doblement perque a Badalona no hi ha precedents d'atacs d'aquesta naturalesa als periodistes. Ni en cert temps ja molt llunyà, durant el qual la civilitat y ciutadania d'aquest poble rebien grans afronts, se registrà un cas tant insòlit com el que avui encara es motiu de la protesta e indignació general.

Mes avans d'entrar en consideracions y comentaris, farém un xic d'història d'aquest fet vergonyós y de tot lo que va precedir-lo pera millor il·lustració de nostres lectors.

Quan la canzonetista Rosita Guillot va despedirse del nostre públic va formar-se al entorn d'ella un ambient d'hostilitat degut a que a molts badalonins mai els hi ha agradat la mencionada canzonetista y consideraven que era posar a massa prova la paciència llur, tornant a portar la Guillot; altres, els més, estaven indignadíssims per certs gestos o paraules que diuen que la citada senyora va dedicar a Badalona, quan el seu benefici, y les quals constituïen una ofensa. Hagin existit o no aqueixes manifestacions despreciables, lo cert es que l'adversitat entre el nostre públic y la canzonetista en qüestió, existia tant fortament, que ningú podia negarla.

L'Empresa del «Picarol» enlloc de buscar quelcóm que en part pogués excusarla de la seva conducta equivocada, va demostrar sense eufemismes que la seva decissió era indisposarse ab el públic; doncs no's pot suposar altra cosa després d'haver llegit aquell cartell que duia l'avís de «que's pregava no sigués xiulada la senyoreta Guillot». (Deia textualment: «Se ruega al público se abstenga de silbarla.»)

Senyors: Si una Empresa sab o considera que un públic vol xiular a una artista ha de suposar que'ls seus motius tindrà y per lo tant lo més procedent es retirarla. Tota determinació o actitud que no s'ajusti an aquesta es contraproduent.

Desgraciadament quan se devalla per la pendent dels desacerts se porta una marxa vertiginosa saltant d'un al altre rapidament. Aixó també va sufrir l'Empresa del «Picarol» perque com si ja no sigués prou elocuentíssim l'avís mencionat, don Bernat Binué va dirigir la paraula al public desde el palc escénic, pero ab tant mala fortuna que lo

que semblava havia d'esser un exordi al treball de la Guillot, a fi y afecte de que'l públic el tolerés, no va tenir altra virtut que encendre més els anims.

El senyor Binué digné qu'els pobles cultes no xiulen. Si el xiular es prova d'incultura per justa conseqüència ho serà l'aplaudir y ben mirat fins el riurer y el plorar. Son totes aqueixes, manifestacions espontànies, que's realisen com efecte de les impresions que l'espectacle causa en l'esperit dels espectadors y per lo tant no deixen marge a qualificació de cap mena.

Nosaltres deduim que l'Empresa del «Pícarol» volia donar forma al public badaloní en el motllo de la seva voluntat y aixó, dignament, es inacceptable.

La Guillot va sortir en escena y com ja no podia esperar-se altra cosa, la Guillot siguié xiulada estrepitosament.

Tot s'hauria pogut acabar an aquí si el senyor Binué hagués volgut; pero ell va empenyarse en que l'assumpte assolís mes gravetat y allavors, per motius que encara ignorém, va penetrar en el palc de la premsa agredint al senyor García, ab l'aggravant de que'l company periodista estava girat d'esquena al agressor y molt lluny de suposar semblanta treta. Hi hagueren crits, protestes, imprecacions, cops de cadira y de puny, veientse el palc ocupat tot seguit per molts particulars que correueren a la defensa de la premsa, la policia municipal y el governatiu senyor Ferrer que lograren imposar la calma.

Al senyor García, acompanyat seguidament al Dispensari per tots els periodistes y nombrós públic, se li apreciaren dues ferides, una de les quals devia produir-sela topant de cap ab la columna de ferro que hi ha en aquell palc, al rebre la primera empenta del senyor Binué. Aquest va quedar detingut en la Comandancia fins a la una y mitja del diumenge.

L'assumpte está en mans del Jutjat haventse encarregat de la defensa del senyor García el nostre company en la premsa y distingit advocat, director del confrare *El Eco de Badalona*, don Angel Gil Silvestre.

Entre varis dels acorts presos unánimament per tota la premsa badalonina, figura'l de tornar els «pases» rebuts de l'Empresa del «Pícarol», el qual va quedar complimentat desseguida; y últimament s'ha convingut en demanar permís al Tribunal, quan sigui hora, pera publicar la sentència que recaigui sobre'l senyor Binué.

Novament hem de repetir que pera aqueix sucés no trovem explicació possible. No sabem ni mai podrem comprendre perque va esser la premsa la víctima de les iras del Gerent de l'Empresa del «Pícarol».

Es innegable que l'atac el tenien ben preparat ja que'l palc estava vigilat per certs subjectes empleats de la casa, que generalment rés tenen que fer per allá.

Si ab aqueixa agressió sense precedents h n

volgut pagar el que la premsa no ha portat mordasses y ha qualificat ab ús dels seus drets y devers lo que ha cregut convenient, considerarem més greu y profunda l'ofensa que se'ns ha inferit, però que a pesar de tot no arribará a pertorbarnos fins al extrem de fernós canviar de ruta.

Volem caminar de cara a la raó y l'equitat y tots els entrebancs que'ns fassin sugerir a mitj camí no'ns desviarán en lo més mínim. La nostra moralitat de periodistes no pot ressentirse per esporuguments de cap mena.

Aquesta Redacció, y creiem que'ls nostres col·laboradors que's dediquen a les coses de teatre també, seguirá comentant y censurant totes les anomalies que's registren en qüestió d'espectacles sense tenir en compte les especialitats del caràcter de qualsevol empresari, per dolentes que siguin.

JOCS FLORALS DE BADALONA

(Organisats pel Centre Catalanista «Gent Nova»)

ULTIMA LLISTA DE COMPOSICIONS REBUDES

178. «Els segadors de Polònia en 1794». Clam de Llivertat.—179. «Historia d'un vestit contada .. y quatre contes mes». I: Educant bé als infants, ne farém bons ciutadans.—180. «Bilitis». I: Nip (pir).—181. «El canyar». I: Ni les campanes del Tíbre.—182. «Badalona». I: Mare nostrum.—183. «Gloses iròniques». I: Sinfonia d'Estiu y sonata d'Hivern.—184. «Mitjdia». I: Vida.—185. «Flors de l'Evangeli». I: Esbossos.—186. «Ritmes». I: Triptic de Sonets.—187. «L'Escanya pobres».—188. «Sol IXent». Florida.—189. «Ensomni». A tú.—190. «Santjoanesca». I: A l'aimada.—191. «Llops». I: Casics.—192. «Brots». Entre col y col, lechuga.—193. «Preludi». Per tú.—194. «Missa Blanca».—195. «La cadernera». Perque eis meus cants sian dolços, etc.—196. «Providencia».—197. «Libertas». Llum del univers.—198. «L'agricultura com a primer factor de la riquesa de Badalona». I: Anem al camp.—199. «A Nostra Dona de Montserrat». Romiatje.—200. «Triptic». Visió.

201. «La cultura fa grans y rics als pobles. I: ¿Fem cultura?—202. «Sort y desgracia». I: Mireu, mireu...—203. «Quento nou, forrat de vell».—204. «De la batuda». Notes idiliques.—205. «La Vritat». I: Ego sum Verita et Vita.—206. «Epitalami». I: A una parella.—207. «La foguera». I: La tragedia d'un boig.—208. «Significació cristiana del restaurador dels Jocs Florals, en Manel Milá y Fontanals». I: Qui estima a Deu, estima a sa patria.—209. «Amorosa». I: Intima.—210. «L'Ermita». I: De la costa llevantina.—211. «Cercant l'oblit».—212. «Amorosa». I: Sense l'amor no hi ha vida.—213. «Les robadores de flors».—214. «Policrom». I: Sonets exòtics.—215. «Lema». Mactra.—216. «Cultura a incultura de Badalona. Causes de la incultura y manera de remeyarla». I: Sine doctrina vita est quasi mortis imago.—217. «Cant a la Llivertat». I: De casa estant.—218. «Paternitat». Aleluia.

Badalona 31 de Juliol 1912.—El Secretari del Jurat, Enric Clapés.

PREC

No t'apropis al roser
papellona blanca,
que la qui rega les flors
no te cor, ni entranyes,
Ves volant per altres llocs
deixondant les ales,
mes no vinguis al balcó
sols per torturarme
Quan te vegi ella volar
sentirà anyoransa
jallevores com riurà
mirant enlayrartel
No t'apropis al roser
papellona blanca,
que si tu estimes les flors
a mi'm roban l'ànima

EMILI GRAELLS CASTELLS.

A VOS

Tot grat-sorprès jo m'he quedat
a l'ovirus aquesta tarda;
de tan sorprès mitj m'he encantat
batent mon cor dolça basarda.

Vos, gentilment, del carré enllà
poc a poquet us atancaren
vers a mon pas; mes mon mirà
a passos folls creguia anaven.

Ja aprop de mi, m'heu esguardat
y heu somrigut tot saludant-me.
Jo avall, tristol, hi seguit anant-me

de vostre pas tot encisat,
Quí sab ont sou y us veig mirant-me.
Vostre sonris m'ha lletzerat.

F. SALVADOR Y ROSÉS

8 Janer de 1912.

DEL AJUNTAMENT

SESSIÓ ORDINARIA DEL DIA 29 DEL MES PASSAT

Comensà a dos quarts de nou ab assistència de tots els regidors menys en Planas, presidint l'Alcalde en Martí Pujol.

Després de llegida fou aprovada l'acta de la sessió anterior.

—Se concediren els permisos demanats per en Just Busquets, n'Antoni Aparicio, en Francisco de A. Planas y en C. Mitjans y C.^a.

—Se llegeix un dictamen de la Comissió d'Hisenda concedint 50 pessetes pera un objecte pera la tombola y 200 pera'ls fondos de la Junta de Protecció a l'Infancia.

En Serra hi fa una esmena en el sentit de que la quantitat de 200 pessetes se posi a disposició de dita Junta pera l'adquisició de petits objectes.

L'accepta en Clarós y rectifica en Serra, aprovantse'l dictamen ab l'esmena.

—Passaran les respectives Comissions les instancies presentades per en Jaume Batlle, en Josep

Cuixart sobre obres, y en Sebastià Tejedor pera'l traspàs de la taula n.º 26 de peix de la Plassa Mercat.

—Se queda enterat d'un ofici del Ajuntament de Barcelona pera assistir a la discusió del pressupost de gastos carcelaris.

—S'aproven les nómines de la brigada eventual de la setmana passada: els jornals pugen 13250 pessetes y els carros 280.

Mocions.—En Nadal manifesta que degut a les gestions fetes per l'Alcalde prop de la Companyia d'Aigües de Dos Rius s'ha conseguit que aquella fes una important rebaixa, la meitat, per varies boques de regar al carrer de l'Industria y altres llocs de nostra ciutat. Acaba propasant que ab urgencia s'acordi la colocació de dites boques pera que siguin colocades abans de la Festa Major.

En Padrós Vidal ne demana una pera la Plassa del Sol. En Nadal, si no n'hi ha, diu, se'n pot col·locar una altra a la den Torner. En Padrós Salvatella una altra pel Cementiri.

Després de breus paraules de la presidencia, se acorda de conformitat ab tot lo dit y que's concreti ara a lo més necessari.

Intermedi còmic.—En Casas pregunta a la Comissió de Governació com està l'Alberc manifestant la conveniencia d'inaugurar-lo y esser el millor número de la Festa Major.

En Doménech Renom contesta que no pot esser perque hi han divergencies dintre la Comissió que s'han de solventar.

Intervé en Serra el qual critica a la majoria de dita Comissió que no resol les coses, que anomena, ab promptitut y quan aixís ho fa, es sense tenirne compte les minories.

En Casas lamenta la forma incoherent ab que s'explica en Doménech Renom y insisteix en que's pot fer.

En Doménech Renom molestat per les paraules den Serra, pronuncia, sense dir res, un llarc discurs que no té altra virtut que fer passar una agradable estona als regidors y públic els quals riuen a més no poguer; se'n adona d'aixó en Doménech y s'enfada més y encara hi han més rialles. Son destins de les persones.

Intervé en Viñas y en Costa qui diu que en Doménech Renom no es que no tingui facilitat en el parlar sino que no té raó, car si hi han 1,000 pessetes pera processons bé n'hi poden haver 500 pera acabar un Alberc.

Torna a parlar en Casas demostrant que essent fetes les obres y haventhi llits pot inaurarse, ab una mica de voluntat, el susdit Alberc.

En Pujol diu que en aquesta qüestió lo que hi ha es que la majoria enten que pot habilitarse en dit Alberc, en lloc de llits bons, uns catres pels transeunts, pera evitar gasto. Creu que si's fa feina pot estar acabat abans de la Festa Major, acabant fent un prec a n'aquest sentit a la Comissió.

En Doménech Renom que havia demanat la paraula, no diu res després d'aquestes paraules del president que l'han deixat molt mal parat.

L'Antoja estranya y demostra la negligencia que hi ha en la Comissió per quant ja fa tres mesos que fou nomenat d'una sub-Comissió pera confeccionar un Reglament per l'Alberc y encara no se l'ha cridat.

—En Pujol proposa la recompostura de la màquina d'escombrar deixada per Obres Públiques. S'acorda de conformitat.

—El mateix demana s'acordi el nomenament d'un guarda jurat provisional, en virtut de les obres de la carretera de Mollet, pera vigilar les vinyes.

L'Antoja creu que hi han altres llocs que's necessiten guardes, y observa que la guarderia rural es font d'ingrés pera'l Municipi.

Després de breus paraules del president corroborant lo dit per l'Antoja s'acorda lo proposat per aquell.

De les Festes. — En Costa manifesta que vol exposar la seva part en la confecció del programa de festetjos. Diu que ha votat contre la subvenció a l'Església, contra el ball de la primera per esser compost de nois menors d'edat; contra que's fassin dos castells de focs perque en prefereix un y bó y que proposa que's dongués mes grossa subvenció als que porten gegants perque no hagin de captar. Al mateix temps, enten que 'ls programes grossos han d'esser en castellá y els petits en catalá per alló de fer content a tothom. Enten, ademés, que s'ha de demanar a les entitats organitzadores de festes, subvencionades y ab assistencia del Ajuntament, que no descuidin de posar la bandera espanyola.

En Padrós Vidal pregunta si l'Església ha demanat per instancia la subvenció.

Contesta en Nadal que la petició fou com altres verbal; que'l ball de la primera s'ha acceptat perque ja va sortir altres anys; que lo del focs es perque hi ha un pirotècnic que diu que ab els supòsits presentats s'en poden fer dos de regulars; que s'equivoca ab lo dels gegants, puig se'ls haurien de donar masses diners y que ell no acceptaria si es posés sols la bandera catalana per molestar l'espanyola y viceversa.

En Casas enten que's cometria una indiscreció si es demanés lo dit per en Costa, puig les banderes son qüestions d'amors y cadascú te'ls seus, fent veure que en lo que está faltant l'Ajuntament es en no posar en son estatge la bandera catalana, anunciant que en temps oportú presentarà una proposició en aquest sentit y demanant la cooperació dels radicals.

En Costa diu que votarà aquesta proposició y insisteix en que l'Ajuntament te'l deber moral de fer lo que ha insinuat anteriorment.

En Nadal enten també que lo dit per en Costa si es fés seria una intromissió y una indiscreció. Diu que vol juntar la seva firma ab la proposició anunciada per en Casas. Aont nò hi poden faltar les dugues banderes, son en els actes del Ajuntament, representant la Patria petita y la Patria gran.

En Casas es felicita de les bones disposicions dels radicals y manifesta que si no ha aludit a la majoria es perque ja suposaba que hi estarien conformes.

En Costa torna a dir que si no es fa aquella súplica es faltará.

En Casas diu: Es que no es espanyola la bandera catalana? La bandera espanyola diu representa l'unió de les nacionalitats ibèriques, la catalana representa la meua patria.

Intervé en Pujol qui diu que les banderes representen una qüestió de sentiments y cada un té les seves y no podem de cap manera inmiscuirnos en aquells cassos de iniciativa particular. En quant als actes oficials enten que hi ha d'haber la bandera espanyola representació del Estat Espanyol, la catalana representant la Nacionalitat catalana, y si pogués esser, y si existís la Badalonina.

Y s'acaba aquest debat.

Lo del «Pícarol». — En Padrós Vidal proposa s'acordi fer constar el disgust de la Corporació per l'agressió de que fou víctima el diumenge propassat en el «Pícarol» la premsa badalonina.

En Serra diu que es retorni la llotxeta que té l'Ajuntament, en dit teatre.

En Pujol diu que no sap que oficialment hagi sigut cedida.

En Nadal enten, per aixó, que lo que cal es que tots els regidors, en particular, s'abstinguin de concórrer a dita llotxeta.

Rectifiquen en Padrós Vidal y en Nadal y s'acorda per unanimitat lo proposat per el primer.

Les cédules. — En Padrós Vidal demana a la presidencia fassi gestions pera que's prorrogui el plás pera l'adquisició de les cédules y que les hores d'oficina siguin mes hábils pera la classe obrera. La presidencia diu que complirà ab molt gust l'encàrrec.

Prec. — En Serra demana la prompta colocació del quadro d'en Brunet.

En Nadal dona explicacions y promet que aviat será colocat.

Y s'aixeca tot seguit la sessió.

JUNTA LOCAL DE REFORMES SOCIALS

Extracte dels acords presos en sessió del 26 de Juny de 1912 baix la presidencia del 1.er Tinent d'Alcalde en Josep Doménech Renom.

—Fou aprovada l'acta de l'anterior.

—Foren aprovades les actes de les inspeccions practicades durant el mes.

—Fou aprovat el compte de jornals devengats per els Inspectors y els Vocales obrers en el mes corrent.

—A proposta del Vocal patró Sr. Torras s'acorda que'ls Inspectors que deuen exercir durant el segon semestre del any actual siguin els mateixos que han exercit durant el primer, ó siga en Joaquim Costa Alsina y en Jaume Serra Costa, patrons, y en Josep Belis Cortés y en Jaume Costa Llansó, obrers.

NOVES

TÓMBOLA BENÈFICA.—A les llistes que en aquesta secció hem publicat dels objectes rebuts per la Junta local de Protecció a l'Infància ab destí a la Tómbola benèfica que aquella organisa p'ra la vinenta Festa Major, hi hem d'afegir els següents noms de donants:

Srs. Sant y C^a, Viuda de J. Garay, den Carles Escofet, en N. N., en J. F., Sr. Lafaredo, Família Viader, Ferreteria «La Badalonense», en Ramón Trias Pérez, Centre de Ntra. Sra. de Montserrat, en Francisco Boix Cortina, en E. M., en Francisco de A. Garriga, Coro de Marina, en Baldomer Solà, en Martí Gombau, Societat Anònima Cros, en Francisco Nonell, Srta. María Durán, en N. N., Sres. Josefina y Consol Boy é Isabel de Heriz, en Francesc Rius, Srtas. Josepha y Asunció Vigo, en Miquel Soler, en Antoni Soler, en Josep Arquer, Srs. Sabater y Compte, en Pere Santanac, en Ramón Matosas, en Joan Mercadal, prbe., n'Antoni de P. Planas, en Pere Cairó Codina, en Josep Valls Riera, en Joan Batlle, Srs. J. Salat y fills, en N. N., en Joan Surroca, en N. N., Na Camila Martínez Viuda de Arnús, Srta. Joaneta Humbert, Srta. Montserrat Font, en Ponci Serrat y na Carmen Costa de Serrat, na María Agustí, en Francisco Casas, na Antonia Llagostera, en Salvador Puig, Srta. Pujol, en Modest Suñol, Família Fradera, Família Tramunts, Srta. Marcelina Deu, en Josep Ventura Gausachs, Unió Vidriera de España, Sr. Ramón Batlle, don Pere Costa Bacàs, Srta. Paulina Giró, Srta. Angeleta Cuadrado, en Cebrià Torras, Srs. Bosch y C^a, en Sebastià Batlle Muns, en Sebastià Cots, n'Antoni Alió, Successors de Carles le Boeuff, Societat Coral «La Badalonense», Srs. C. Mitjans y C^a, na Agna de Ferrater viuda de Bufalá, na Pilar de Ferrater viuda de Vives, Srta. Concepció Grau, Setmanari «Juventud Rebelde», en Joan Domingo, Srta. Dolors Puig, Srta. Joana Cussó, Srta. Mercé Melcior, en Joaquim Costa Cunillé, en A. B., Srta. Agneta Ribó, Srta. Eulalia Cuadrench, en Josep Martí Amat, Srs. R. y J., Guixeras, na Josepha Mayolas, na Teresa marinello, en Joaquim Casas, n'Antoni Campmany, n'Alfons Maristany y na Pietat Palanco de Maristany, na Pietat Martínez Ugarte, Srs. Doménech Germans, na Agneta Minguella, en Joaquim Giralt Casals, en Josep Mas y n'Antoni Roses

CONTRIBUCIÓ.—Dels dies 6 al 11 del mes corrent se cobrarà el tercer trimestre d'aquest impost en el carrer Reial, n.º 123, de 8 a 12 del matí.

«Les mellors aigües alcalines Vichy Hôpital (estómac), Vichy-Célestins (ronyons), Vichy-Grande-Grille (fetxe), son insubstituïbles.
Refuseu tota imitació.

FOOT-BALL.—Demà a les cinc de la tarda se jugarà un important partit de foot-ball en el camp del Bétulo-F. C. entre el primer *team* d'aquest Club y el segon del University de Barcelona, promentent el susdit partit esser interessant.

NAIXEMENT.—La muller de nostre estimat amic y consoci en Carles Gatell ha deslliurat felisment una xamosa noia.

Nostra mes coral enhorabona als pares y família.

«Demanau Sal Vichy Etat pera begudes. Comprimits Vichy-Etat, efervescents y Pastilles Vichy-Etat en els seus envases d'origen.

Refuseu tota imitació.

PREC.—El «Patronat Obrer de l'Immaculada» de nostra ciutat ens prega que expressem desde les nostres planes l'agraïment d'aquella entitat vers els senyors Leopold Botey, en Baldomer Solà y en Joan Font que prengueren part en el mite del «Bon Mot» y a les societats que s'adheriren al matí, per la seva cooperació al acte, aixís com també als col·legis de nens y nenes que hi enviaren la seva representació.

Queda complascuda l'esmentada entitat.

OBITUARI.—Ha mort a Olot, l'industrial d'aquella població n'Isidre Seguí, germà polític de nostre volgut amic y consoci en Jaume Pujadas Barriga. Testimoniem al amic y família l'expressió del nostre més sentit condol.

Badalonins: Bones bicicletes de venda y de lloguer les trobareu a casa en Miquel Durán, Conquistista, 56. a preus sumament limitats.

TEATRE CERVANTES.—Demà a la tarda tindrà lloc en aquest teatre una funció teatral a càrrec de la companyia que dirigeix el conegut actor en Josep O. Lecuona. Se representarà'l drama *La Carcajada* y el juguet *La cuerda floja*, recitant en un intermedí l'esmentat actor l'hermosa poesia del doctor Rizal «Noli me tangere».

«LA ACTUALIDAD».—Aquesta important revista mundial es cada dia més notable pel seu variat text y l'extensa informació gràfica dels successos de més palpitant actualitat.

Colmado y Confiteria Llgoña

Plassa Mercat, 17.—Badalona

Especialitat en el servei de lunches y banquets.
Dolsos varis, Gelats, Biscuits glacé, mantecados y altres.

Gran assortit en llaunes de conserva, botilleria estrangera y del país.

Se serveix a domicili.

JUVENTUD RADICAL INSTRUCTIVA.—Aquesta entitat en un comunicat que hem rebut ens comunica que ha recabat la seva llibertat d'acció y que per lo tant s'ha separat del Partit Radical per no estar conforme ab les orientacions que hi ha donat el mateix Quefe de dit partit. També ha acordat no pendre part en cap acte polític a no esser que sigui anticlerical y benèfic, aixís com no reconeixera cap quefe fins y a tant no's fassi la revolució (?)

La Junta directiva de l'esmentada entitat ha quedat constituïda en la següent forma: President, en Miquel Baiget; Vispresident, en Francisco Vilà; Secretari, en Josep March; Vis-secretari, en Josep García; Caixer, n'Esteve Amorós, y Vocals, en Ramon Llorens y en Pere Carpio. Al mateix temps han traslladat l'hostatje social, essent l'actual, Reial, 145 2.^{on} pis.

**

DISPOSICIÓ.—L'Alcalde ha ordenat fixar en unes tablettes en les barraques dels guardes de consums unes disposicions recordant an aquells empleats el dever que tenen d'evitar y denunciar tota infracció de Policia urbana y de seguretat que observin, castigant an aquells que demostrin incumpliment o apatia a dites disposicions.

**

«EL GALL».—Aquest periódic nacionalista que ab pocs números s'ha fet ja popular y que pel seu text y dibuixos recomanem eficasment a nostres amics, se ven el número solt a 10 cts., essent els preus de subscripció 1'50 pts. per Catalunya y 2'50 pts. a fora.

**

DISPENSARI ODONTOLÓGIC MUNICIPAL

: : : : gratuït pera la classe obrera : : : :
a càrrec den **FRANCISCO DE P. VIADER**
dentista del Hospital Clínic de Barcelona
curació de les enfermetats de la boca
: : : : operacions sense dolor : : : :

Consulta particular en Badalona:

Carrer de Mar, 35, pral.

**

ESTADÍSTICA—El moviment de població durant el passat mes de Juny ha sigut el següent: Naixements, 47; Defuncions, 28, y Matrimonis, 7.

**

L'important revista il·lustrada **El Hogar y la Moda** comensarà a publicar dintre el present mes l'interessant novel·la original de la celebrada escriptora «Jeanne de Coulomb» **La sombra pel pasado**, junt ab l'**Historia de Roma**, original de M. Lamé Fleury.

Detalls y mostres gratis al corresponsal esclusiu en nostra ciutat, en C. Bigas y Munné, Museu, 27.

ANUNCIS OFICIALS

Acordada por este Ayuntamiento en Consistorio del día 1.º del corriente la revisión y canje de los Titulos de concesión de las Mesas de la Plaza-Mercado, se avisa que los concesionarios de las mismas deberán presentarlos a dicho fin en el Negociado de Hacienda del propio Ayuntamiento, dentro del plazo de treinta días hábiles a contar desde el siguiente al de la publicación de este anuncio en el *Boletín Oficial* de la provincia.

Badalona 8 julio de 1912.—El Alcalde, *Martín Pujol*.

Tramitado en este Ayuntamiento a petición de Juan Centena Sancho, el oportuno expediente para justificar la ausencia de esta localidad de su padre Pedro Centena Lleónart, de más de diez años, el cual resulta además que se ignora su paradero durante dicho tiempo, y a los efectos dispuestos en la vigente Ley de Reclutamiento y en especial del artículo 69 del Reglamento de 23 de diciembre de 1896 y Real Orden de 27 de junio de 1903, se publica el presente por si alguien tiene conocimiento de la actual residencia del aludido Pedro Centena Lleónart, se sirva participarlo a esta Alcaldía con la mayor suma posible de antecedentes. El citado Pedro Centena Lleónart, es hijo de Antonio y de Magdalena, cuenta 50 años de edad, de baja estatura, pelo rizado y picado de viuelas.

Badalona 23 julio de 1912.—El Alcalde, *Martín Pujol*.

D. Gregorio Casellas, de esta vecindad, ha acudido a este Ayuntamiento en súplica de permiso para sustituir un motor a gas de 5 HP de fuerza por un electro-motor de 10 HP, en su Molinería de galletas sita en la calle de Busquets, núm. 39, de esta ciudad.

Los propietarios o vecinos que se consideren perjudicados con la mencionada sustitución, podrán presentar sus reclamaciones, debidamente documentadas y justificadas, en el Negociado de Obras de esta Excm. Corporación Municipal, dentro del plazo de quince días, a contar desde el de la inserción del presente anuncio en el *Boletín Oficial* de esta provincia, pasados los cuales no se admitirá ninguna y se resolverá conforme se crea de justicia.

Badalona 23 julio de 1912.—El Alcalde, *Martín Pujol*.

Se invita a los propietarios de este término municipal que posean fincas urbanas y no las tengan amilladas, o que teniéndolas lo hayan sido por menor riqueza imponible que la que les corresponde, a que dentro de quince días presenten en las oficinas de este Ayuntamiento las declaraciones de alta, si quieren evitarse las responsabilidades en que puedan incurrir, si de la comprobación dispuesta por el Ministerio de Hacienda se les descubre ocultación en la tributación de dichas fincas.

Badalona 28 julio de 1912.—El Alcalde, *Martín Pujol*.

Llegat de D. Vicens de Roca y Pi.—Badalona

Bonos repartits als pobres en el mes de Juny

Districte	Carn	Gallina	Pa	Comestibles	Llet	Ptes
1. ^r	62	106	83	15	90	118'25
2. ⁿ	270	180	140	—	—	188'75
3. ^r	150	132	99	60	277	226'05
4. ^{rt}	131	91	106	39	40	129'85
5. ^{nt}	115	115	39	60	46	120'40
6. ^e	193	76	126	—	30	131'80
7. ^m	278	203	79	—	40	190'90
Total.	1199	903	672	174	523	1106'00

Imp. Vda. Badia, Dr. Dou, 14.—Barcelona — Teléf. 2344